

Repressió i suspensió de llibertats

written by Pau Miserachs | 7 de novembre de 2017

Manllevo el títol d'aquest article de les paraules del Vicepresident de la Generalitat H. Sr. Oriol Junqueras, també president d'ERC, avui privat de llibertat, perdonant els que l'han empresonat "perquè no saben el que es fan". En el seu missatge, Junqueras recorda que necessitem dedicar totes les energies a defensar la democràcia, a treballar per guanyar la llibertat. Assenyala que la lluita no va de banderes, sinó de democràcia, repudiant tota expressió de violència. Començant per la de l'extrema dreta que actua als carrers amb tota impunitat.

Junqueras demana serenitat, determinació i mobilització, compromís, vots i urnes, votant massivament el 21-D. S'atreviran ara a intentar barrar el pas i expulsar de la llei i la vida parlamentària els partits que es rebel·len contra el sistema, la Monarquia i l'autoritarisme de l'Estat, com ja han fet amb el legítim govern de Catalunya?

Això de la DUI, intervenció, destitució, convocatòria d'eleccions autonòmiques a Catalunya i presó pel Govern destituït, passa en el mateix moment que la Unió Europea i els Estats Units, en lloc de defensar els principis democràtics dels nostres temps i els propòsits de les Nacions Unides, es pronuncien per una Espanya unida, sense importar-los el fet català, i rebutgen l'Europa dels pobles; Gran Bretanya intervé Irlanda i nega per ara a Escòcia el dret a l'opció del referèndum; no és reconegut el resultat de referèndum celebrat al territori Kurd, i una part important de la Comunitat Internacional, Vaticà inclòs, no es manifesten favorables a la independència de la nació catalana. Constituïda en República democràtica, de dret i social.

La realitat és que es llença contra Catalunya la imatge del fals concepte del nacionalisme totalitari dels anys 30, el fantasma del nazisme. L'Estat ha decidit que convé presentar els catalans com colpistes, racistes i totalitaris, dirigits per un "home ridícul". Aquest fet, qualificable d'estúpid, demostra que els actuals dirigents europeus i nord-americans han rebut ofertes i promeses de l'Estat espanyol que els ha fet inclinar a favor de la unitat d'Espanya, o bé desconeixen la realitat catalana, la història de Catalunya com a poble no dependent i els incompliments de Gran Bretanya pel que fa al Tractat de Gènova de 1705 establert amb Catalunya, compromentent-se la Reina d'Anglaterra, en plena guerra de successió, a envair Catalunya per defensar Barcelona contra l'ocupació de l'exèrcit francès i les tropes castellanes.

Però l'Estat sap que la República Catalana democràtica i dels drets socials, amb el govern empresonat per suposada rebel·lió, en ple xoc amb l'Estat, tan sols fora del territori guanya credibilitat, amb la defensa de la democràcia i el civisme oposats al domini hegemònic d'un Estat.

Hi ha qui ha considerat anticonstitucional i una precipitació la legislació del Parlament català i la proclamació de la República Catalana, mentre el govern Rajoy vol instal·lar a Catalunya el seu poder compartit amb els seus aliats el pròxim 21-D, amb una intervenció que fulmina drets humans i llibertats, drets internacionals i la mateixa Constitució.

L'estat de dret, encara pendent de definir per la filosofia jurídica, fou concebut al Regne d'Espanya de manera més àmplia a la tradicional de fer de l'estat de dret una suma de lleis positives, però amb excepcions al principi democràtic, com és l'article 155, si bé exigeix la constitucionalitat de les lleis per garantir la seguretat jurídica, restrictiva, sense tenir en compte que l'estat de dret és reconegut a la Constitució de 1978 com Estat social i democràtic que té com valors superiors la llibertat, la justícia, la igualtat i el pluralisme polític, vinculats i interpretats, pels drets

humans. El dret al referèndum com forma de democràcia participativa és un d'aquests drets.

És així com no s'entén un estat de dret i l'imperi de la llei sense valors socials i sense democràcia, sense respectar els valors republicans, la justícia social i els drets humans. Tant es reclamen complidors de l'estat de dret les dictadures com les democràcies. Uns falsejant la realitat social i política, els altres preocupats per adaptar sempre el seu dret a l'evolució social i cultural, i fer lleis adequades a la voluntat general, respectant els drets de les minories de tot ordre i la dignitat de la persona humana.

D'aquesta denominació genèrica "estat de dret" no se'n pot servir cap Govern, com si fos un dogma, per justificar la imposició de limitacions contràries als drets humans, polítics, civils, socials i econòmics proclamats per les Nacions Unides el 1966 en Pactes Internacionals ratificats pel Regne d'Espanya el 1977.

La política, el dret, les lleis s'adrecen a persones que no formen col·lectius homogenis, sinó a persones diferents amb una dignitat que està per damunt del col·lectiu al qual pertany cada persona.

La idea de dignitat de la persona humana és la que complementa les exigències de tot estat de dret, ja que l'ordre social i el seu desenvolupament han d'estar en tot moment subordinats al bé de la persona, rebutjant el pensament simplista i la falsedat.

En tota societat plural, amb un ordre democràtic de llibertats, és indispensable reconèixer les diverses sensibilitats nacionals, i respectar els principis humanistes i personalistes que garanteixen el dret a la diferència i a la igualtat d'oportunitats.